

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА
СПРЕЧАВАЊЕ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-020-00-0299/19-11
Датум: 23.11.2020. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 6. и 9. у вези са чл. 109. Закона о спречавању корупције ("Службени гласник РС", бр. 35/19 и 88/19) у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о спречавању корупције против Уроша Марковића из Београда, дана 23.11.2020. године, директор Агенције за спречавање корупције доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Урош Марковић поступио супротно одредбама чл. 40. и 42. ст. 1. Закона о спречавању корупције, јер је за време вршења јавне функције одборника Скупштине градске општине Стари град града Београда, на основу уговора о обављању услуга посредовања приликом ангажовања извршилаца за обављање несистематизованих послова у овој градској општини бр. 403-301 од 01.08.2017. године, бр. 403-56 од 13.02.2018. године и бр. 403-317 од 23.10.2018. године, закључених између градске општине Стари град града Београда, коју је заступао начелник управе ове градске општине и привредних друштава "Codex trade" д.о.о. Београд и групе понуђача "Respect legal" д.о.о. Београд, ангажован за послове извршиоца несистематизованих стручно техничких послова у Контакт центру у овој градској општини, неодређено, а најдуже до истека уговора-154 сата месечно, и за месец август, односно новембар 2018. године, у износу од по 200 радних сати, који су исплаћени из буџета наведене градске општине, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за спречавање корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 82. ст. 2. Закона о спречавању корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења биће објављени на интернет страници Агенције за спречавање корупције и у "Службеном гласнику Републике Србије".

Образложење

Против Уроша Марковића, ранијег одборника Скупштине градске општине Стари град града Београда (у даљем тексту: Градска општина), покренут је, по службеној дужности, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 108/13-др. закон, 112/13-аутентично тумачење, 8/15-УС и 88/19; у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је за време вршења наведене јавне функције истовремено обављао стручно техничке послове у Контакт центру у овој градској општини, за чије је обављање извршена исплата средстава из буџета Градске општине, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције, која у складу са одредбом чл. 111. ст. 1. Закона о спречавању корупције (у даљем тексту: Закон) наставља са радом као Агенција за спречавање корупције (у даљем тексту: Агенција).

На основу одредбе чл. 109. Закона, поступци започети по одредбама Закона о Агенцији који нису окончани до дана почетка примене овог закона, окончаће се по одредбама Закона.

Одредбама чл. 40. Закона прописано је да је јавни функционер дужан да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције, да не сме бити зависан од лица која би могла да утичу на његову непристрасност, нити да користи јавну функцију зарад стицања било какве користи или погодности за себе или повезано лице и не сме да употреби, ради стисања користи или погодности себи или другом или nanoшења штете другом, информације до којих дође на јавној функцији, ако нису доступне јавности.

У смислу чл. 41. Закона, приватни интерес је било каква корист или погодност за јавног функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој јавни функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на обављање јавне функције.

Одредбом чл. 42. ст. 1. истог закона прописана је обавеза јавног функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од пет дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Скупштина градске општине је, у смислу одредаба чл. 32. и 33. ст. 1. Статута Градске општине ("Службени лист града Београда, бр. 4/14-пречишћен текст, 25/15, 94/16, 75/17, 105/18, 73/19 и 3/20) највиши орган градске општине који врши одређене послове из надлежности града, утврђене Статутом града, другим општим актима града, овим статутом и другим актима Скупштине градске општине, који има 56 одборника, и који, у складу са одредбама чл. 35. тач. 1. истог статута, доноси Статут, буџет и завршни рачун општине.

Имајући у виду наведено, оцењено је да је Урош Марковић довео себе у ситуацију сукоба интереса, јер је током вршења јавне функције одборника Скупштине градске општине истовремено обављао стручно техничке послове у Контакт центру у овој градској општини, за чије је обављање извршена исплата

средстава из буџета Градске општине, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију, чиме је јавни интерес подредио приватном и јавну функцију искористио за стицање користи за себе и на тај начин угрозио поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције, што је супротно одредбама чл. 40. Закона.

Именовани је као функционер, у конкретним ситуацијама био дужан да избегне сукоб интереса, а када су већ исплаћена наведена средства, био је дужан да о сукобу интереса који је имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције. На тај начин је повредио одредбу чл. 42. ст. 1. Закона.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају узета је у обзир чињеница да је Урош Марковић престао са вршењем стручно техничких послова у Контакт центру Градске општине, као и то да је током вршења јавне функције одборника довео себе у сукоб интереса чије се последице не могу отклонити, због чега је оцењено да је именовани теже повредио Закон, због чега је мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона једина одговарајућа мера у конкретном случају, којом се испуњава сврха закона, па је одлучено као у ставу I диспозитива овог решења применом одредаба чл. 82. ст. 3. Закона и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18-аутентично тумачење) у вези са чл. 7. Закона.

Одлука као у ставу II диспозитива овог решења донета је применом одредбе чл. 85. Закона.

ДИРЕКТОР

Драган Сикимић

